

Вдосвіта погляну й не повірю,  
зачарований, мов на молінню, вистою —  
за ніч у сусідовім подвір'ю  
об'явилась яблуня невістою.  
Ось раптово тихою ходою  
з місця зрушиться у пелюстковім виряді,  
а за нею, як за молодю,  
ніжні вишні — дружками — у три ряди...  
І було б усе, мов на екрані,  
ніби дійсно казка Уолта Діснея,  
та пташки злетілись звідкись ранні,  
крильцями розвіяли, а піснею  
сполохнули пелюсткове диво,  
тільки клен зітхнув собі щасливо,  
що лишилась яблуня — сусідова.